

43420/2023/KHK

KLKHK-13565/DS/2023-4

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VÁŠ DOPIS ZN.:

ZE DNE:

NAŠE ZNAČKA (č. j.): KUKHK- 13565/DS/2023-4 Er

VYŘIZUJE: Jitka Erbenová

ODBOR | ODDĚLENÍ: Oddělení dopravy,

LINKA | MOBIL: 495 817 636

E-MAIL: jerbenova@kr-kralovehradecky.cz

DATUM: 20.04.2023

Počet listů: 7

Počet příloh: 0 / listů: 0

Počet svazků: 0

Sp. znak, sk. režim: 67.1, V/10

ROZHODNUTÍ O ODVOLÁNÍ

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, se sídlem v Hradci Králové, odbor dopravy a silničního hospodářství, dle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), za použití § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), jako příslušný odvolací orgán, projednal podle § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) odvolání, které podal

(dále jen „odvolatel“), proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové, č. dokumentu: MMHK/018166/2023/OP/Vod zn.: eP/3181/2022/OP/Vod ze dne 19.01.2023.

Tímto rozhodnutím byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku dle **§ 125c odst. 1 písm. f) bod 4** zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se v nedbalosti dopustil tím, že dne **22.08.2022 ve 12:59 hod.** řídil na pozemní komunikaci Chlumci nad Cidlinou, na ulici 9. května, osobní motorové vozidlo tovární značky BMW, registrační značky , kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h. Měřícím zařízením – silničním laserovým rychloměrem typu ProLaser III PL-DOK I, výr. č. 122/07, umístěným na ulici 9. května, poblíž domu čp. 202, byla vozidlu naměřena na vzdálenost 152m na příjezdu k měřicímu zařízení hlídkou Městské policie Chlumec nad Cidlinou rychlost 64 km/h. Při zvážení možné odchylky měřícího zařízení ± 3 km/h byla vozidlu jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy **61 km/h**. Odvolatel

tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 11 km/h. Jednáním, kterého se dopustil, porušil **ust. § 18 odst. 4** zákona o silničním provozu.

Za přestupek byl odvolateli podle ust. § 35 písm. b) a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložen správní trest pokuta ve výši **1500,- Kč**, splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, současně byla podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 6 odst. 1 Vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb., uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, ve výši **1 000 Kč**, splatné do 30-ti dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Pokutu a náklady řízení lze hradit postupem uvedeným v napadeném rozhodnutí.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje jako odvolací orgán po přezkoumání celého spisového materiálu a na základě podaného odvolání rozhodl dle **§ 90 odst. 5 správního řádu**

takto:

odvolání účastníka řízení

**, se
zamítá,
a rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové, č. dokumentu:
MMHK/018166/2023/OP/Vod zn.: eP/3181/2022/OP/Vod ze dne 19.01.2023, se
potvrzuje.**

Odůvodnění

I. Vymezení věci

Napadeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení **§ 125c odst. 1 písm. f) bod 4** - „*Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km.h-1*“, zákona o silničním provozu.

Jednáním měl odvolatel porušit **ust. § 18 odst. 4** – „*V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h*“, zákona o silničním provozu.

Přestupku se měl odvolatel z nedbalosti dopustit tím, když dne **22.08.2022 ve 12:59 hod.** řídil na pozemní komunikaci v Chlumci nad Cidlinou, na ulici 9. května, osobní motorové vozidlo tovární značky BMW, registrační značky **a** překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h. Měřicím zařízením – silničním laserovým rychloměrem typu ProLaser III PL-DOK I, výr. č. 122/07, umístěným na ulici 9. května, poblíž domu čp. 202, byla vozidlu naměřena na vzdálenost 152m na příjezdu k měřicímu zařízení hlídkou Městské policie Chlumec nad Cidlinou rychlost 64 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h byla vozidlu jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy **61 km/h**. Odvolatel

tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 11 km/h. Jednáním, kterého se dopustil, porušil **ust. § 18 odst. 4** zákona o silničním provozu.

II.

Argumenty a námitky obsažené v odvolání

Proti rozhodnutí podal odvolatel odvolání, ve kterém ocitoval výrokovou část rozhodnutí. Na výzvu správního orgánu k doplnění podání bylo odvolání doplněno. V doplněném odvolání je nejprve zopakovaná výroková část napadeného rozhodnutí a dále je konstatováno, že správní orgán rozhodl pouze na základě oznámení přestupku a dalších listin. Uveden rozsudek krajského soudu v Praze čj. 56 A 2/2022-31 ze dne 12.09.2022, čj. 50 A 22/2021 – 24 ze dne 03.05.2022. Správní orgán nezjistil stav, kterém nepanují důvodné pochybnosti, když ve věci vycházel ze vzájemně rozporných úředních záznamů a obdobných listin, jež nemají charakter veřejné listiny. Je napadáno čp., kde mělo být prováděno měření. Napadá, že měření rychlosti bylo provedeno na základě pronájmu měřicího zařízení soukromým subjektem, což judikatura NSS odmítá.

Vzhledem k výše uvedenému nezákonnému postupu navrhuje, aby nadřízený orgán rozhodnutí jako nezákonné zrušil.

III.

Přezkoumání formálních náležitostí odvolání a včasnost podání

Podle § 88 odst. 1 správního řádu, neshledá-li správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, podmínky pro postup podle § 87, předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30-ti dnů ode dne doručení odvolání. Odvolání bylo předáno k poštovní přepravě dne 13.02.2023, doplněné odvolání bylo předáno k poštovní přepravě dne 14.03.2023, nadřízenému správnímu orgánu byl spisový materiál včetně stanoviska doručen dne 09.03.2023.

Odvolací správní orgán nejprve přezkoumal formální náležitosti odvolání a shledal, že odvolání je podáno včas, neboť bylo podáno ve lhůtě 15 dnů od doručení napadeného rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu).

Napadené rozhodnutí bylo oznámeno (doručeno) odvolateli dne 27.01.2023, odvolání bylo předáno k poštovní přepravě dne 13.02.2023, tedy v zákonné lhůtě. Doplněné odvolání bylo předáno k poštovní přepravě dne 14.03.2023.

IV.

Právní hodnocení odvolacího správního orgánu

Dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání (není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí), jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Na základě odvolacího přezkumu odvolací správní orgán konstatuje, že rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby

nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách.

Odvolací správní orgán posoudil, zda správní orgán I. stupně provedl dokazování v potřebném rozsahu, tedy zda si opatřil dostatečné podklady pro rozhodnutí tak, aby mohl řádně usuzovat na skutkové i právní otázky, které pro své rozhodnutí potřeboval zodpovědět. Postupoval primárně podle zákona o odpovědnosti za přestupky a subsidiárně z ustanovení správního řádu. Podle § 3 správního řádu má správní orgán postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro dodržení souladu s požadavky na zákonnost jeho postupu, uvedenými v § 2 správního řádu. Ustanovením § 50 odst. 3 správního řádu je pak správnímu orgánu uložena povinnost i bez návrhu zjišťovat všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu v řízení z moci úřední správní orgán ukládá nějakou povinnost. Samotný postup správního orgánu při provádění dokazování pak upravuje § 51 a násl. správního řádu a § 82 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Podstatou projednávané věci je otázka, zda odvolatel svým jednáním porušil povinnosti plynoucí z § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona.

Správní orgán I. stupně písemností ze dne 20.10.2022 oznámil odvolateli zahájení řízení a poučil jej o právu požádat o nařízení ústního jednání, doručeno dne 26.10.2022.

Dne 14.11.2022 správní orgán vydal příkaz, doručeno dne 16.11.2022 a dne 21.11.2022 byl předán k poštovní přepravě odpor.

Správní orgán pokračoval v řízení a písemností ze dne 07.12.2022 předvolal odvolatele k ústnímu jednání na den 19.01.2022 včetně řádného poučení, doručeno dne 09.12.2022. Vzhledem ke zjištění, že bylo v předvolání uvedeno chybné datum, správní orgán zaslal odvolateli opravu předvolání s datem 19.01.2023, doručeno dne 09.12.2022. Dne 12.12.2022 kontaktoval odvolatel správní orgán a byl dohodnut termín k nahlížení do spisového materiálu, vyhotoven záznam do spisu. V dohodnutý termín dne 20.12.2022 se dostavil ke správnímu orgánu odvolatel a požádal o nahlédnutí do spisové dokumentace, což bylo umožněno. Dále požádal o kopii spisu, čemuž bylo vyhověno a byl vyhotoven protokol o nahlížení do spisu. Ve stanovený termín bylo uskutečněno ústní jednání, ke kterému se odvolatel bez řádné omluvy nebo závažného důvodu nedostavil, bylo provedeno dokazování v nepřítomnosti odvolatele a vyhotoven protokol o ústním jednání.

Dne 19.01.2023 bylo vyhotoveno rozhodnutí o přestupku, doručeno dne 27.01.2023.

Podkladem pro zahájení řízení o přestupku je oznámení státního orgánu, orgánu policie nebo obce, jakož i právnické osoby nebo občana o přestupku, poznatek z vlastní činnosti správního orgánu nebo postoupení věci orgánem činným v trestním řízení. V tomto případě se stalo podkladem pro zahájení řízení o přestupku oznámení orgánu MP Chlumec nad Cidlinou, zn. CHLNC-4432/22/MP 46/2022-Jez ze dne 26.08.2022.

Správní orgán I. stupně vycházel z podkladů založených ve správním spise, tj. Oznámení přestupku, Oznámení dle ust. § 10 odst. 2 zákona ČNR č. 553/1991 Sb., o obecní policii, fotografie vozidla se záměrným křížem, smlouvou o nájmu měřicího zařízení včetně cenové doložky, seznamem míst k měření vydaném PČR čj. KRPH-12569-2/ČJ-2022-050206 ze dne 04.02.2022, mapky se zakreslením čp. a místa měření, Ověřovacího listu č. 8012-OL-70302-

22 s dobou platnosti do 17. května 2023, Osvědčení Niky Palečkové a Miroslava Krojidla o způsobilosti k ovládání měřiče rychlosti PRO LASER III, výpisu karty řidiče a protokolu o ústním jednání.

Předně je třeba uvést, že přestupkem je protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem. V řízení o přestupku je rozhodováno o vině a trestu za porušení práva, a proto je třeba zkoumat naplnění obecných znaků přestupku, tj. zda jednání pachatele je v rozporu s právem (zda byla porušena nebo nesplněna právní povinnost stanovená zákonem), ale také, zda je naplněna otázka zavinění. Podle § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Definice úmyslu a nedbalosti jsou obsaženy v § 15 odst. 2 a 3 téhož zákona. Při zkoumání odpovědnosti za přestupek je pak správní orgán povinen zjišťovat nejen naplnění formální stránky přestupku, ale i naplnění jeho materiální stránky vyjádřené v § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich tak, že se musí jednat o jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Jak bylo uvedeno výše, z ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, jehož porušení je odvolateli kladeno za vinu, jednoznačně vyplývá povinnost každého účastníka provozu na pozemních komunikacích řídit se tímto ustanovením - „*V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h*“.

Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich jako celek v obecné rovině chrání určitý výsek právem regulovaných právních vztahů, pro které je společný zájem na náležitém a řádném výkonu veřejné správy (obecný objekt). Oproti tomu ust. § 125c zákona o silničním provozu, jak ostatně napovídá i jeho název, má za cíl zajistit dodržování právních předpisů vztahujících se k bezpečnosti a plynulosti silničního provozu (druhový objekt). Smyslem tohoto ustanovení je tedy postihovat společensky nebezpečné jednání spočívající v nedodržení relevantních právních předpisů, které má za následek ohrožení či v některých případech dokonce narušení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. V tomto duchu je pak koncipováno rovněž ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, které považuje protiprávní jednání spočívající v řízení motorového vozidla v provozu na pozemních komunikacích, jehož řidič „*při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km.h-1*“. V zákoně o silničním provozu je v jednotlivých skutkových podstatách přestupků odkazováno na použitou terminologii a úpravu.

Předmětem dokazování jsou okolnosti důležité pro správní řízení – za tyto okolnosti je nutno pokládat ty, které vedly ke spáchání přestupku nebo umožnily jeho provedení, i okolnosti důležité pro postup správního řízení. Okruh okolností, které je třeba dokazovat v konkrétním případě, jsou zejména: zda se přestupek, tak jak je popsán v oznámení přestupku stal. Podle ustanovení § 51 odst. 1 správního řádu lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy (zásada legality). Správní orgán vždy provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.

Úkolem správního orgánu v řízení o přestupcích je zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a na základě takto zjištěného skutkového stavu dospět k závěru, zda byl určitý přestupek spáchán. Ke správnému a úplnému zjištění skutkového stavu správní orgán shromažďuje důkazy, které pak při rozhodování o tom, zda bude obviněný z přestupku uznán vinným, hodnotí podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy

ve vzájemné souvislosti. Hodnocení důkazů je myšlenková činnost správního orgánu, kterou je provedeným důkazům přisuzována hodnota závažnosti pro rozhodnutí, hodnota zákonnosti a hodnota pravdivosti. Při hodnocení důkazů z hlediska jejich závažnosti správní orgán určuje, jaký význam mají jednotlivé důkazy pro jeho rozhodnutí a zda je lze v dané situaci použít. Závěry správního orgánu musí vyplynout z racionálního myšlenkového procesu odpovídajícího požadavkům formální logiky, v jehož rámci bude důkladně posouzen každý z provedených důkazů jednotlivě a zároveň budou veškeré tyto důkazy posouzeny v jejich vzájemné souvislosti. Tato úvaha musí být v konečném rozhodnutí v přestupkovém řízení přezkoumatelným způsobem vyjádřena (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.5.2005, č.j. 1 Afs 63/2004 – 66, dostupný na www.nssoud.cz).

K nyní projednávanému přestupku odvolací orgán konstatuje, že zjištěné skutečnosti, týkající se předmětného přestupku ze dne 22.08.2022, obsažené v předmětném spisovém materiálu považuje za prokázané, neboť to, že odvolatel překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci o 11 km/h, /po odečtu tolerance měření/ bylo řádně zadokumentováno v oznámení přestupku Městské policie Chlumec nad Cidlinou a předloženém spisovém materiálu, včetně snímku měření a mapky se zakreslením místa měření. Předmětné vozidlo bylo hlídkou městské policie zastaveno a totožnost řidiče (odvolatele) byla ověřena z dokladu uvedeného v oznámení přestupku (řidičský průkaz).

Ohledně zákonnosti měření rychlosti odvolací orgán konstatuje, že to, že odvolatel překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, která je zákonem stanovena na 50 km/h, a to o 11 km/h, po odečtu tolerance měřicího zařízení bylo Městskou policií Chlumec nad Cidlinou řádně zadokumentováno v oznámení o přestupku zn. CHLNC-4432/22/MP 46/2022-Jez, snímkem měřeného vozidla pořízeného silničním laserovým rychloměrem typ ProLaser III PL-DOK I. Platnost měření je ve spisu doložena Ověřovacím listem č. 8012-OL-70302-22, s platností ověření do 17. května 2023 a osvědčením o proškolení strážníka Miroslava Krojidla a Niky Palečkové. Spis byl doplněn o přehledný a přezkoumatelný plánec, z něhož je naprosto zřejmé, kde bylo vozidlo odvolatele změřeno, kde bylo umístěno měřicí zařízení. Vozidlo odvolatele bylo zastaveno strážníky městské policie po provedeném měření a v řidiči byl strážníky ztotožněn odvolatel.

Dále za podklad svého rozhodnutí vzal správní orgán I. stupně skutečnosti provedené při dokazování při ústním jednání dne 19.01.2023, na které se odvolatel bez řádné omluvy nedostavil, sám se tedy krátil na svých právech. Z ústního jednání vyplývá, že správní orgán v rámci provedeného dokazování četl Oznámení přestupku Městské policie Chlumec nad Cidlinou, ze kterého je zřejmé, že dne 22.08.2022 v čase 12:59 hod. byla zařízením na měření rychlosti silničních vozidel zaznamenána rychlost 64 km/h v obci, u osobního motorového vozidla tovární značky BMW, registrační značky . Řidič uvedeného vozidla byl zastavován pomocí zastavovacího terče, který na tento daný pokyn zastavil. Řidiči byl na místě strážníky městské policie ztotožněn jako /odvolatel/.

Správní orgán při ústním jednání dále přečetl osvědčení o způsobilosti k ovládání měřiče rychlosti typu ProLaser III na M. Krojidla a N. Palečkovou, Ověřovací list č. 8012-OL-70302-22 s platností ověření do 17.05.2023, Oznámení – vyplněný tiskopis s identifikací řidiče, byla předložena fotografie měřeného vozidla, seznam míst určených k měření rychlosti městskou policií, smlouva o pronájmu zařízení na měření silničních vozidel, vyžádanou informaci k měřicímu zařízení, výpis EKŘ na jméno .

Správní orgán shrnul dokazování a vyhotovil protokol o ústním jednání.

K námitce, že měřicí zařízení bylo umístěno na ulici 9. května poblíž /naproti domu čp. 202 a v oznámení je uvedeno, že hlídka prováděla měření před domem čp. 194 a že se vozidlo v době měření nacházelo mimo úsek pozemní komunikace vymezený PČR, odvolací orgán uvádí následující.

Spisový materiál obsahuje seznam míst určených k měření rychlosti Městskou policií Chlumec nad Cidlinou vydaný PČR DI Hradec králové dne 04.02.2022. Jedním z míst k měření je uvedena ulice 9. května – úsek mezi ul. Perštýnská a čp. 194. Odvolací orgán souhlasí s popisem správního orgánu uvedeným v napadeném rozhodnutí, že spisový materiál obsahuje mapku, kde je zaznamenána pozice hlídky strážníků městské policie s měřicím zařízením a pozice měřeného vozidla v době jeho měření. Z doložené mapky je prokázáno, že hlídka strážníků městské policie prováděla měření (tj. stála s měřicím zařízením) na ulici 9. května v Chlumci nad Cidlinou, poblíž (naproti) domu čp. 202 (a vozidlo bylo změřeno mezi domy čp. 94 a 189 (na ulici 9. května v obci Chlumec nad Cidlinou), což odpovídá měření na vzdálenost 152 m při příjezdu k měřicímu zařízení. Měření rychlosti tudíž bylo jednoznačně provedeno v úseku stanoveném Policií České republiky na ulici 9. května v Chlumci nad Cidlinou, v úseku mezi ulicí Pernštýnská a domem čp. 194.

K souřadnicím GPS lze konstatovat, že správní orgán požádal o informaci Městskou policií Chlumec nad Cidlinou týkající se GPS v použitém měřicím zařízení a písemností ze dne 06.10.2022 bylo sděleno, že měřicí zařízení nemá možnost zaměřit a zobrazit GPS souřadnice.

Pokud odvolatel napadá sdělení jako lživé a tvrdí, že dle návodu k měřicímu zařízení má měřicí zařízení GPS, *nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, toto tvrzení musí být konkretizováno a zásadně podepřeno odpovídajícími důkazními návrhy.*

Lze konstatovat, že výstup z laserového silničního rychloměru ProLaser III byl lze považovat tzv. privilegovaným důkazem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.04.2008, čj. 7 As 39/2007 – 66). Judikatura správních soudů akceptuje, že nemůže dojít k chybnému měření, pokud se na displeji měřicího přístroje neobjevila chybová zpráva a přístroj změřil určitou rychlost vozidla (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.01.2013, čj. 3 As 82/2012 – 27; či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.03.2015, čj. 1 As 155/2014 – 36). Podstatné proto je, že v přestupkovém řízení nevznikly jakékoliv pochybnosti o skutkovém ději.

Ruční laserový měřič rychlosti ProLaser III/PL-DOK I slouží k měření okamžité rychlosti motorových vozidel. Při překročení rychlostního limitu je automaticky pořízena digitální fotografie vozidla se všemi údaji potřebnými k dokumentaci a prokázání dopravního přestupku. Silniční laserový rychloměr Pro Laser III je z metrologického hlediska podle zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, v platném znění (dále jen „zákon o metrologii“), ve spojení s bodem 2.2.1 přílohy vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, tzv. stanovené měřidlo. Odvolací správní orgán dále uvádí, že stanovená měřidla podléhají dvěma základním opatřením, která mají zajistit jejich způsobilost k danému účelu a správnost měření, a to nejprve při uvedení na trh a posléze během používání. Stanovené měřidlo nejprve podléhá schválení typu, a to již v době před zahájením výroby či uskutečněním dovozu (§ 6 a 7 zákona o metrologii). Dále pak stanovené měřidlo podléhá povinnosti prvotního ověření každého exempláře, které je podmínkou jeho uvedení na trh (§ 10 odst. 1 zákona o metrologii). V době používání se pak na stanovená měřidla vztahuje povinnost následného ověřování (§ 11 odst.

1 zákona o metrologii ve spojení s příslušným ustanovením přílohy vyhlášky), přičemž u silničních rychloměrů činí doba platnosti ověření 1 rok. Není pochyb o tom, že tento typ měřidla byl příslušným orgánem schválen, tj. certifikován. Měřicí přístroj použitý v posuzovaném případě pak také musel být prvotně ověřen. Uvedený způsob měření je tedy v rámci České republiky schválen a odpovídá platné legislativě. Součástí spisu je OVĚŘOVACÍ LIST č. 8012-OL-70302-22 vydaný Českým metrologickým institutem, který je veřejnou listinou, a který byl v době měření platný (jeho platnost končí 17.05.2023). Je tedy zřejmé, že správnost měření u použitého měřidla byla zajištěna také jeho kalibrací.

Z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 26.06.2007, č.j. 52 Ca 4/2007-32 vyplývá, že jedním z úkolů nejen Policie ČR, ale i obecní policie, je odhalovat přestupky, oznamovat je následně orgánům příslušným k jejich projednání a svá oznámení dokládat důvody a důkazy, o něž se opírají. Aby policie mohla řádně a účinně plnit tento svůj zákonný úkol, musí být nadána mimo jiné i oprávněním použít technické prostředky, které jí pomohou určité situace zadokumentovat tak, aby o nich později nemohlo být pochyb. Takové oprávnění jí dává zákon o zákon o silničním provozu, na základě kterého může používat pro účely pořízení záznamů z míst veřejně přístupných záznamová zařízení. Právě kategorie přestupků spočívajících v překročení maximální povolené rychlosti patří mezi ty, kdy záznam z technického zařízení (radaru) je stěžejním, mnohdy jediným důkazním prostředkem prokazujícím protizákonné jednání. Bez tohoto záznamu o naměřené rychlosti by mnoho přestupků zůstalo nepotrestáno. Nelze přitom opomenout, že zájem společnosti na dodržování předpisů na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, zejména povinnosti nepřekračovat maximální dovolenou rychlost, je značný - zvláště pak přihlídneme-li k počtu dopravních nehod.

Jednání odvolatele bylo silničním laserovým rychloměrem zaznamenáno, a proto lze uzavřít, že proběhla řádně fáze ověření výsledku měření. V dané věci bylo bezpečně prokázáno, že odvolatel se přestupkového jednání, které mu bylo kladeno za vinu, dopustil. Vliv případného zkreslení výsledku měření byl vyloučen, neboť bylo počítáno s odchylkou měřícího zařízení – 3 km/h a tato odchylka byla v dané věci aplikována. Odvolací správní orgán proto v dané věci uzavřel, že postup správního orgánu I. stupně odpovídal zákonu. Důkazy, které správní orgán I. stupně shromáždil, jsou dostatečné k objasnění skutkového stavu, správní orgán I. stupně vyšel z dostatečně zjištěného skutkového stavu věci. V konkrétní věci bylo postaveno jednoznačně najisto, že vozidlo řízené odvolatelem se pohybovalo v době měření takovou rychlostí, jaká mu byla naměřena. Jak již odvolací správní orgán výše uvedl, dokazování bylo dostačující a lze na jeho základě učinit jednoznačný a nezpochybnitelný závěr, že odvolatel se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu dopustil. Přestupkové jednání odvolatele bylo zaznamenáno silničním laserovým rychloměrem ProLaser III s platným OVĚŘOVACÍM LISTEM, tudíž fáze ověření výsledku měření proběhla řádně a není důvod takový výsledek tohoto měření zpochybňovat.

K námitce pronájmu měřícího zařízení soukromým subjektem lze konstatovat, že spisový materiál obsahuje Smlouvu o pronájmu zařízení na měření rychlosti silničních vozidel mezi K CS s.r.o. jako pronajímatelem a Městem Chlumeck nad Cidlinou jako nájemcem. Pod bodem I. je uveden předmět pronájmu, bodem II. – doba a místo pronájmu, bodem III. – Nájemné a platební podmínky, bode, IV. – podmínky pronájmu a bodem V. – ostatní ustanovení. Smlouva je doplněna přílohou 1 – Cenová doložka, kde je uvedena fakturovaná částka včetně bodů,

kteře jsou zahrnuty v ceně. Námitky odvolatele považuje odvolací orgán za zcela irelevantní ve snaze vyhnout se postihu za spáchaný přestupek.

Podle § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Z § 15 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich dále vyplývá, že přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel a) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí, nebo b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. V tomto případě tak platí zmíněné obecné zákonné konstatování, že postačuje zavinění z nedbalosti. Odvolatel nevyvolal žádnou pochybnost ohledně zavinění, přičemž vzhledem k jednání, kterým došlo k přestupku, bylo možné konstatovat nedbalostní zavinění bez bližšího odůvodnění. V jednání odvolatele je nutno spatřovat nedbalostní zavinění (vědomé), které bylo prokázáno charakterem jednání, kdy odvolatel, jako řidič, nerespektoval místní právní úpravu [viz § 18 odst. 4) zákona o silničním provozu], která stanoví, že „v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h“. K odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Odvolatel minimálně vědět měl a mohl, že projíždí obcí, neboť byl o tom srozuměn dopravní značkou. Odvolatel je trestně odpovědný za popsané nedbalostní jednání, jehož jednáním porušil zájem společnosti chráněný zákonem. Z hlediska materiálního znaku přestupku, který je upraven v § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, je materiálním znakem porušení nebo ohrožení zájmu společnosti, přičemž tímto zájmem je v tomto případě bezpečnost a plynulost silničního provozu, především pak povinnost řídit se zákonnými předpisy. Tento zájem byl ze strany odvolatele porušen, jelikož s vozidlem, které řídil, nerespektoval max. dovolenou rychlost 50 km/h, kterou překročil o 11 km/h, když mu byla naměřena rychlost 64 km/h (po odečtení zákonné tolerance +/- 3 km/h, mu byla rychlost stanovena na 61 km/h).

Zavinění je obecně konstruováno na složce vědění a složce volní. Obsah či absence každé z nich pak určuje konkrétní závěr o formě zavinění v dané věci. Odvolací správní orgán dospěl k závěru, že odvolatel jednal z nedbalosti vědomé, protože neplnil povinnosti stanovené zákonem o provozu na pozemních komunikacích. Odvolatel vzhledem k okolnostem a svým poměrům vědět měl a mohl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Nedbalost odvolatele o možnosti způsobení výše popsaného následku je jistě právem dovozována z jeho postavení řidiče a požadavku znalosti příslušné právní úpravy, která mu stanoví povinnosti a správní tresty za jejich porušování, resp. z jeho nepozornosti. Aby šlo o vědomou nedbalost, je třeba prokázat nejen, že odvolatel nechtěl způsobit předmětný následek a překročit rychlost, ale též že věděl, že jej způsobit může. Odvolací správní orgán je toho názoru, že odvolatel se bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že se tak nestane, příp., že se na jeho jednání, tj. porušení právního předpisu neprijde. To se však mylí, neboť byl změřen hlídkou policie, která byla přímým svědkem předmětné události. Zákon ve zmíněném ustanovení nevyžaduje ohrožení silničního provozu, ale postačuje jeho porušení.

Z definice přestupku dle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky vyplývá, že přestupek je tvořen kombinací formálních a materiálních znaků. Formálními znaky přestupku rozumíme jednak obecné zákonné znaky (např. věk, přičetnost, zavinění), a dále typové znaky, tj. znaky

skutkové podstaty, které jednotlivé přestupky charakterizují a umožňují je i navzájem odlišit. Materiální znak přestupku je jeho společenská škodlivost, ohrožení či porušení zájmu společnosti. Stupeň společenské škodlivosti je nutno posoudit u každého případu zvlášť, je dán konkrétními okolnostmi daného případu. Má-li být konkrétní jednání označeno jako přestupek, musí být naplněny zároveň jak materiální, tak i formální znaky dotyčného přestupku. Objektem přestupku je právem chráněný zájem, který byl spácháním přestupku porušen. Škodlivý následek coby znak skutkové podstaty přestupků se přitom zpravidla neprojevuje materiálně, obvykle je vyjádřen samotným faktem porušení povinnosti, s nímž v podstatě spadá v jedno

Zákon o odpovědnosti za přestupky jako celek v obecné rovině chrání určitý výsek právem regulovaných právních vztahů, pro které je společný zájem na náležitém a řádném výkonu veřejné správy (obecný objekt). Oproti tomu ust. § 125c zákona o silničním provozu, jak ostatně napovídá i jeho název, má za cíl zajistit dodržování právních předpisů vztahujících se k bezpečnosti a plynulosti silničního provozu (druhový objekt). Smyslem tohoto ustanovení je tedy postihovat společensky nebezpečné jednání spočívající v nedodržení relevantních právních předpisů, které má za následek ohrožení či v některých případech dokonce narušení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. V tomto duchu je pak koncipováno rovněž ust. § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu.

Objektem přestupku je právem chráněný zájem, který byl spácháním přestupku porušen. V projednávaném případě se jedná o přechodnou (odstranitelnou) poruchu. Škodlivý následek coby znak skutkové podstaty přestupků se přitom zpravidla neprojevuje materiálně, obvykle je vyjádřen samotným faktem porušení povinnosti, s nímž v podstatě spadá v jedno. Ve shodě s doktrínou je však třeba lišit mezi dvěma základními formami následku, a to ohrožovacím a poruchovým. Prvně jmenovaný následek v podstatě znamená vyvolání stavu, který představuje pro objekt přestupku (tedy pro určitý zájem společnosti chráněný zákonem) hrozbu jeho poruchy neboli stav nebezpečí, druhý pak představuje již přímý zásah tohoto objektu. Zákon o provozu na pozemních komunikacích samozřejmě nemá ustanovení spojené s materiální stránkou přestupku související s překročením nejvyšší dovolené rychlosti. Má však ustanovení o nejvyšší dovolené rychlosti jízdy, které odvolatel vůbec nerespektoval. Skutkové podstaty přestupků jsou koncipovány tak, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla takový, že zakládá důvodné podezření ze spáchání přestupku. Zákon o provozu na pozemních komunikacích má výraznou funkci preventivní a to lze zajistit pouze tím, že účastníci provozu na pozemních komunikacích budou jeho ustanovení respektovat a ne porušovat. Tomu by snad měl odvolatel rozumět. Předmětná skutková podstata je svojí povahou skutkovou podstatou zakazující a současně odkazující na konkrétní případ zákazu v zákoně o silničním provozu, pro jejíž naplnění je podstatné, že došlo k ohrožení zájmu společnosti na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, a to zákonem předvídaným jednáním jako takovým. Určuje-li tedy § 18 odst. 4, že „v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h“, pak ten, kdož tak nečiní, porušuje zákon. V tomto případě postačuje k zavinění tohoto ohrožovacího přestupku, že došlo k možnému či eventuálnímu ohrožení bezpečnosti a plynulosti provozu. Není tedy důležité, zda došlo k přímému ohrožení, ale důležitým je, že mohlo k ohrožení dojít, neboť stačí, že došlo, byť i jen k ohrožení veřejného zájmu chráněnému zákonem. Přestupku, kterého se odvolatel dopustil, patří mezi velmi závažné ohrožovací dopravní přestupky. Při každé vyšší rychlosti, než která je zákonem dovolena, je prokázáno,

že řidič není schopen ovládat motorové vozidlo takovým způsobem, aby mohl bezpečně reagovat na situace předpokládané, které mohou nastat v silničním provozu.

Z výše uvedeného je zřejmé, že odvolatel naplnil svým jednáním všechny znaky přestupku a odvolací orgán se plně ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, uvedeným v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Odvolací správní orgán dospěl k závěru, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 správního řádu, tedy se zásadou legality, zásadou zákazu zneužití pravomoci (§ 2 odst. 2), resp. zákazu zneužití správní úvahy, zásadou proporcionality (§ 2 odst. 3) a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu, zásadou nestranného přístupu, resp. formální spravedlnosti a zásadou legitimního očekávání (§ 2 odst. 4).

Napadené rozhodnutí splňuje všechny náležitosti včetně řádného a přezkoumatelného odůvodnění, což je atributem zákonného rozhodnutí vylučujícího libovůli správního orgánu při správním řízení. V odůvodnění správní orgán vysvětlil, proč o věci rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku o vině (totéž platí pro výrok o sankci) téhož rozhodnutí. Z toho vyplývá, že odůvodnění poskytuje výroku o vině dostatečnou oporu, nebo-li z něj jasně vyplývá, že skutkový děj, který byl v procesu dokazování, jenž správní orgán prováděl, zjišťován, byl z provedených důkazů zrekonstruován správním orgánem z moci úřední (viz § 50 odst. 3 a § 52 správního řádu) natolik bezpečně a bezrozporně, že na jeho základě nebylo možné rozhodnout jinak než tak, jak je rozhodnuto. Odůvodnění správního rozhodnutí I. stupně poskytuje tedy konzistentní (nerozpornou) skutkovou a právní oporu výroku rozhodnutí.

Dle odvolacího správního orgánu je z vydaného rozhodnutí seznatelné, proč správní orgán považuje námítky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů (§ 68 odst. 3 správního řádu). Odvolací správní orgán je toho názoru, že rozhodnutí jako celek netrpí nepřezkoumatelností, neboť byly dodrženy požadavky dle § 68 odst. 3 správního řádu. Odůvodnění správního orgánu nelze brát jen jako pouhý soupis podkladů pro rozhodnutí, ale hlavně rozbor a zhodnocení podkladů pro rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu. Odůvodnění obsahuje vlastní úvahy o hodnocení podkladů, přitom zcela jistě není obecné a nekonkrétní, ale naopak se zabývá konkrétními podklady tak, aby rozhodnutí bylo přezkoumatelné. Bylo tedy povinností správního orgánu, aby v odůvodnění rozhodnutí uvedl, které podklady pro své rozhodnutí shromáždil a jaké závěry z nich učinil. Účelem odůvodnění podle názoru odvolacího správního orgánu není opisovat obsah spisu, ale jasně a stručně popsat skutkový stav, označit důkazy a rozebrat důvody, které vedly k rozhodnutí ve věci.

Správní orgán I. stupně hodnotil důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo za řízení najevo. Hodnocením důkazů se rozumí myšlenková činnost správního orgánu, kterou je provedeným důkazům přisuzována hodnota závažnosti (důležitosti) pro rozhodnutí, hodnota zákonnosti, hodnota pravdivosti, popřípadě věrohodnosti. Při hodnocení důkazů z hlediska závažnosti (důležitosti) správní orgán určuje, jaký význam mají jednotlivé důkazy pro jeho rozhodnutí a zda o ně může opřít svá skutková zjištění. Při hodnocení důkazů po stránce jejich

zákonnosti zkoumá správní orgán, zda důkazy byly získány a provedeny způsobem odpovídajícím zákonu, nebo zda v tom směru vykazují vady; k důkazům, které byly získány nebo provedeny v rozporu s obecně závaznými právními předpisy, správní orgán nepřihlédne.

V.

Odůvodnění uloženého správního trestu

K výši uložené pokuty, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně se při rozhodování o sankci a o její výměře musí řídit určitými zásadami. Především se jedná o dodržování dvou základních principů: principu zákonitosti a principu individualizace (ve smyslu čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod má každý právo, jedná-li se o občanská práva nebo závazky nebo trestní obvinění proti němu, aby tato věc byla spravedlivě, veřejně v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným orgánem zřízeným zákonem – tzv. právo na spravedlivý proces. Z uvedených zásad vyplývá i judikatura Evropského soudu pro lidská práva.). Druh a intenzita správního trestu musí být v každém konkrétním případě stanovena tak, aby odpovídala všem zvláštnostem projednávaného přestupku. Současně se musí správní orgán řídit všemi pravidly pro ukládání správních trestů, které vyplývají ze zvláštní části zákona o silničním provozu týkající se konkrétního přestupku. Řádné odůvodnění ukládaného správního trestu je základním předpokladem pro přezkoumatelnost úvahy, kterou byl správní orgán při svém rozhodování veden. Správní orgán je povinen se při svých úvahách o konkrétním správním trestu srozumitelně a jednoznačně formulovat východiska, které jej ke stanovení konkrétního správního trestu vedly tak, aby odůvodnění stanovené výše např. pokuty bylo následně přezkoumatelné (srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.12.2004, čj. 7 As 43/2004 – 51, dostupný na www.nssoud.cz).

Ustanovení § 37 až § 40 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném od 1.7.2017, stanoví kritéria na základě, kterých se určuje závažnost přestupku, ke kterému správní orgán přihlédl při určení druhu správního trestu a jeho výměry. Správní orgán vycházel ze závažnosti přestupkového jednání, zhodnotil společenskou nebezpečnost protiprávního jednání, tedy uvedených přestupků.

Za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, kterého se měl odvolatel dopustit je možno podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) uložit pokutu od 1500 Kč do 2500 Kč. Odvolateli byl uložen správní trest pokuta dle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, ve výši 1500 Kč, což je na samé spodní hranici zákonného rozpětí.

Zákonodárce do právní úpravy zařadil nové instituty umožňující správnímu orgánu nejlépe individualizovat správní trest ve vztahu k pachateli a k závažnosti protiprávního jednání. Těmito instituty jsou např. výslovné zakotvení přitěžujících a polehčujících okolností (§ 39 a § 40), upuštění (§ 43) a podmíněné upuštění od uložení správního trestu (§ 42), či mimořádné snížení výměry pokuty (§ 44). Zákonodárce tak rozšiřuje instituty, díky kterým správní orgán může uložit správní trest ve vztahu k okolnostem daného případu, čímž v právní úpravě dochází k posílení úlohy principů individualizace a přiměřenosti ve správním trestání. Silný vliv na současnou i budoucí podobu trestání má bezesporu i extenzivní výklad čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, který opět sbližuje soudní a správní trestání. Tento jev je bezpochyby možné spatřovat i v přestupkovém zákoně, kde se zákonodárce velkou měrou inspiroval v hmotněprávní i procesní úpravě trestního práva. Zejména principy trestního práva, vedle dalších principů aplikovatelných na správní trestání, byly vždy důležitým vodítkem

pro práci správních soudů a správních orgánů a pomáhaly tvořit základní rámec správního uvážení tam, kde chyběla potřebná právní úprava nebo právní úprava umožňovala více výkladů. Tyto principy se tak staly významnou součástí pramenů správního trestání, ze kterých nyní vychází právě i přestupkový zákon. Nová právní úprava tedy má umožnit v zákonem stanovených krajních případech „prolomit“ obecně jinak pevná ustanovení o správních trestech, a lépe tím přihlédnout k okolnostem daného případu nebo k osobě pachatele.

Správní trest pokuty uvedený v tomto rozhodnutí byl uložen v souladu s ustanovením § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném a účinném znění. Podle ustanovení § 125c odst. 9 od uložení správního trestu podle odstavců 5 a 6, nelze v rozhodnutí o přestupku upustit. Ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném od 1.7.2017, sice umožňuje od uložení správního trestu v rozhodnutí od přestupku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku, však ustanovení § 125c odst. 9 zákona o silničním provozu neumožňuje od uložení správního trestu podle odst. 5 a 6 uvedeného ustanovení upustit, je vůči ustanovení § 43 odst. 2 zákona o přestupcích ustanovením speciálním. Jak je uvedeno hmotně-právní zákonná úprava správního trestání (v tomto případě zákon o silničním provozu) upuštění od trestu za daný přestupek vylučuje (srov. s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25.6.2008, č.j. 6 As 48/2007–58, dostupný na www.nssoud.cz).

V dané věci se jednalo o vyšší stupeň konkrétní závažnosti přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, neboť, jak je uvedeno výše, odvolatel překročil dovolenou rychlost o 11 km/h. Přitěžující či polehčující okolností může být pouze nižší či vyšší intenzita porušení povinnosti ve srovnání s „průměrnou“ intenzitou jednání naplňujícího předmětnou skutkovou podstatu přestupku. Míra intenzity porušení povinnosti je právě vyjádřením konkrétní závažnosti daného protiprávního jednání, které je právně kvalifikováno jako přestupek, a jak již uvedeno.

Odvolací správní orgán, tak i správní orgán I. stupně se při svých úvahách o výši ukládaného správního trestu zabýval všemi hledisky a srozumitelně a jednoznačně formuloval východiska, které jej ke stanovení konkrétní výše správního trestu vedly tak, aby odůvodnění stanovené výše trestu bylo plně přezkoumatelné. Odůvodnění uložených správních trestů je dostatečné, a zcela jistě lze seznat, jaké skutečnosti správní orgán podřadil pod jednotlivá kritéria uvedená v § 37 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky a jaké závěry z nich vyvodil. Při výměře správního trestu nebylo přihlédnuto k majetkovým poměrům odvolatele, neboť ten během řízení nepředložil správnímu orgánu důkazy, na základě nichž si mohl správní orgán udělat obrázek o jeho majetkových poměrech.

Odvolací správní orgán má za to, že uložený trest pokuty odpovídá preventivnímu i výchovnému charakteru a zohledňuje společenskou závažnost pochybení odvolatele. Závažnost jednání řidiče spatřuje v tom, že s rostoucí rychlostí stoupá nebezpečí vzniku dopravní nehody a tím i ohrožení ostatních účastníků provozu na pozemní komunikaci. Řidič jedoucí vyšší rychlostí vnímá okolí rozostřeně, soustředí se na vzdálenější předměty před vozidlem. Nad to se spolu se zvyšující se rychlostí prodlužuje brzdná dráha vozidla; překročení dovolené rychlosti tedy může vyústit až do tragické dopravní nehody.

Mezi polehčující okolnosti při ukládání výše pokuty lze zařadit, že nedošlo k žádné majetkové újmě, k ohrožení či újmě na zdraví a k výpisu EKR, kde odvolatel v posledních 3 letech nemá uvedený žádný záznam.

Co se týká odvolateli uložené povinnosti nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, k tomu správní orgán uvádí, že podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném a účinném znění, v souladu s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb. mu byla uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč. K tomu, aby byl odvolatel osvobozen od nákladů řízení (v případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit), však sama o sobě tato okolnost nestačí. Musí být splněna i druhá, alternativně určená podmínka v ust. § 79 odst. 5 in fine správního řádu. Tato druhá podmínka u odvolatele však již naplněna není, neboť odvolatel o snížení výši paušální částky nepožádal. Odvolací správní orgán neshledal žádné důvody k tomu, aby od uložení této povinnosti upustil zcela nebo zčásti, a proto byla odvolateli uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku v plné výši.

VI.

Závěr

Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Dále přezkoumal správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Odvolací orgán považuje napadené rozhodnutí za věcně správné, odpovídající zjištěným, (a ničím nevyvráceným) skutečnostem.

Poučení

Toto rozhodnutí je dle § 91 odst. 1 správního řádu konečné, nelze se proti němu dále odvolat a nabývá právní moci oznámením.

z p. Jitka Erbenová
Odborná referentka oddělení dopravy

Rozdělovník:

-
- *správní orgán 1. stupně – Magistrát města Hradec Králové*
- *odvolací orgán*